

Sygn. akt VI Gz 205/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)

SSO Barbara Frankowska

Protokolant: asystent sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o. o. Sp. komandytowa w P.

przeciwko: (...) S. A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na pkt. I postanowienia Sądu Rejonowego

w Przemysłu V Wydziału Gospodarczego z dnia 20 kwietnia 2015r., sygn. akt V GC 347/14;

postanawia:

uchylić postanowienie Sądu Rejonowego w Przemysłu Wydział V Gospodarczy z dnia 20 kwietnia 2015r., V GC 347/14 w pkt. I i przekazać sprawę Sądowi

I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Przemysłu oddalił wniosek pozwanego o uzupełnienie postanowienia z dnia 21 listopada 2014r.

(pkt. I) oraz nakazał zwrócić powodowi kwotę 1.775 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu (pkt. II).

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że powód po wniesieniu pozwu pismem z dnia 15 kwietnia 2014r. cofnął pozew i wniósł o umorzenie postępowania i zwrot opłaty od pozwu, a ponowne cofnięcie pozwu nastąpiło pismem z dnia 3 września 2014r. Sąd uznał, że powyższe dało podstawy do uchylenia wydanego w sprawie nakazu zapłaty i umorzenia postępowania, na mocy art. 332 § 2 kpc w zw. z art. 353² kpc. Dalej Sąd wskazał, że wniosek pozwanego o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie, albowiem powód skutecznie cofnął pozew przed wdaniem się w spór, przed doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu. Sąd przyjął także, że skoro do cofnięcia pozwu doszło poza rozprawą to pozwany powinien był w terminie dwutygodniowym przewidzianym do wyrażenia zgody na cofnięcie złożyć wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Skoro zatem pozwany do dnia 10 grudnia 2014r. nie złożył wniosku o przyznanie kosztów jego roszczenie wygasło.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem pozwanego w części oddalającej wniosek pozwanego o uzupełnienie postanowienia. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. Naruszenie art. 98 kpc poprzez jego niezastosowanie i nieobciążenie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów na rzecz pozwanego w sytuacji, gdy przegrał on proces w związku z cofnięciem pozwu;
2. Naruszenie art. 109 kpc poprzez uznanie, iż pozwany nie zgłosił stosowanego wniosku o zwrot kosztów w odpowiednim terminie;
3. Naruszenie art. 355 kpc poprzez uznanie, że brak jest podstaw do uzupełnienia postanowienia z dnia 21 listopada 2014r. o rozstrzygnięcie w zakresie kosztów sądowych.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku z dnia 3 grudnia 2014r. oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że Sąd od pierwszego cofnięcia pozwu przez dwa miesiące nie podjął żadnych czynności, po czym wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nie nadając biegu pismu powoda z dnia 14 kwietnia 2014r., w którym cofnął pozew. Dopiero po drugim piśmie cofającym pozew Sąd umorzył postępowanie i uchylił wydany nakaz zapłaty. Skarżący zaznaczył, że zdążył wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty, a zatem wdał się w spór. W chwili wnoszenia sprzeciwu nie wiedział o piśmie powoda cofającym pozew. Skoro Sąd uznał, że sprzeciw został wniesiony prawidłowo nakaz zapłaty utracił moc, a zatem nieprawidłowym było jego uchylenie w postanowieniu z dnia 21 listopada 2014r. Pozwany dodał, że nie otrzymał pisma z dnia 3 września 2014r., a otrzymał pismo z dnia 14 kwietnia 2014r. oraz z dnia 11 lipca 2014r., które zostały złożone w dniu 14 lipca 2014r., przesłane przez Sąd. Dodał, że o zwrot kosztów wniósł w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, nie musiał zatem ponownie o zwrot tych kosztów wnosić.

W odpowiedzi na zażalenie pozwanego powód wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd I instancji podejmując czynności w niniejszej sprawie dopuścił się uchybień, które doprowadziły do uwzględnienia rozpoznawanego zażalenia.

Powód nadał w urzędzie pocztowym pozew w dniu 10 kwietnia 2014r., po czym 15 kwietnia 2014r. cofnął pozew (k. 49-50). Po dwóch miesiącach Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 53), pomijając złożone przez powoda oświadczenie o cofnięciu pozwu. Odpis nakazu zapłaty otrzymały obie strony. Powód po jego otrzymaniu w dniu 10 lipca 2014r. niezwłocznie bo następnego dnia złożył kolejne oświadczenie o cofnięciu pozwu (pismo z dnia 11 lipca 2014r. k. 56-63). Z kolei pozwany w dniu 23 lipca 2014r. złożył sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wdając się tym samym w spór.

Sąd w dniu 21 listopada 2014r. uchylił wydany nakaz zapłaty i umorzył postępowanie, nakazując zwrot powodowi w całości uiszczonej opłaty od pozwu (k. 76). Dopiero wówczas nakazując doręczenie odpisu postanowienia pozwanemu nakazał doręczyć mu pisma powoda o cofnięciu pozwu. Odpis tegoż postanowienia i oświadczeń powoda o cofnięciu pozwu pozwany odebrał w dniu 26 listopada 2014r. (k. 79).

Pozwany dowiadując się o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia roszczenia pismem z dnia 3 grudnia 2014r. wniósł o uzupełnienie postanowienia Sądu z dnia 21 listopada 2014r. o rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu należnych stronie pozwanej. Sąd wniosek ten oddalił.

Zdaniem Sądu Okręgowego powyższy wniosek pozwanego zasługiwał na uwzględnienie w całości. Pozwany nie miał w zaistniałej sytuacji procesowej żadnej innej możliwości prawnej aniżeli wnioskować o uzupełnienie wydanego postanowienia. Sąd pozbawił go bowiem prawa wniesienia wniosku o zwrot kosztów procesu zanim umorzył postępowanie.

Po pierwsze błędne jest stanowisko Sądu Rejonowego, iż powód skutecznie cofnął pozew przed doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu. Trzeba podkreślić, że powyższe stoi w sprzeczności z czynnościami podjętymi przez Sąd I instancji, który to w ogóle na cofnięcie pozwu z dnia 15 kwietnia 2014r. nie zareagował. A wtedy to powinien był umorzyć postępowanie. Sąd wydał jednak nakaz zapłaty, a zatem cofnięcia nie uznał.

Po drugie wbrew stanowisku Sądu I instancji, pozwany nie mógł w terminie dwóch tygodni od otrzymania odpisu pism powoda o cofnięciu pozwu wnioskować o zwrot kosztów po myśli art. 203 § 3 kpc, albowiem został on poinformowany przez Sąd o cofnięciu pozwu już po wydaniu postanowienia uchylającego nakaz zapłaty i umarzającego postępowanie, co w świetle obowiązujących przepisów prawa jest niedopuszczalne. Zarówno z literalnego brzmienia regulacji prawnej z art. 203 kpc jak i doktryny wynika wprost, że postanowienie o umorzeniu postępowania nie może być wydane przed upływem terminu określonego w art. 203 § 3 kpc (tak komentarz do art. 203 kpc pod red. T. Żyźnowskiego, Lex 2013).

W rozpoznawanej sprawie Sąd powinien był zareagować już na pierwsze cofnięcie pozwu przez powoda i wówczas postępowanie umorzyć. Skoro jednak pominął owe oświadczenie powoda i wydał nakaz zapłaty, nakazał jego doręczenie stronom, a pozwany wdał się w spór, albowiem wniósł sprzeciw to należało liczyć się z tym, że pozwany poniósł tym samym koszty postępowania

(chociażby koszty zastępstwa procesowego). Istotne jest także to, że Sąd I instancji, w sytuacji gdy powód w piśmie z daty 11 lipca 2014r. po raz kolejny cofnął pozew, także nie nakazał doręczyć tegoż pisma pozwanemu pouczając go tym samym o możliwości wniesienia wniosku o zwrot kosztów (w tym samym dniu bowiem co pismo z dnia 11 lipca 2014r. o cofnięciu pozwu wpłynęło do sądu zwrotne potwierdzenie odbioru pozwanego informujące, że odebrał odpis nakazu zapłaty). Uczynił to dopiero po uchylaniu nakazu zapłaty i umorzeniu postępowania, co jak wskazano powyżej było niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 20 kwietnia 2015r. w pkt. I oddalającym wniosek pozwanego o uzupełnienie postanowienia z dnia 21 listopada 2014r. podlega uchyleniu i przekazaniu temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy winien będzie ponownie rozpoznać wniosek pozwanego o uzupełnienie postanowienia z dnia 21 listopada 2014r. i uzupełnić przedmiotowe orzeczenie rozstrzygając kwestię przyznania pozwanemu zwrotu kosztów procesu.

Zważywszy na powyższe Sąd, na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oraz art. 108 § 2 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)